

Här kommer en hälsning från Svenska kyrkan. Och tankar om livsviktiga frågor. Som trygghet.

hej!

Personligt när
Elise döptes

Du och jag
– tro jag det!

Moa valde
att döpas
som 15-åring

MOA ENKVIST PETTERSSON

Ålder: 17 år

Bor: Månstad

Gör: Läser andra året på gymnasiet, Vård och omsorg, jobbar extra på äldreboende, hjälper till på familjens gård med 60 köttdjur.

Intressen: Bilar (kör egen EPA), hänga med kompisar, kyrkan, har spelat mycket volleyboll.

Moa valde att döpas

Dopet i korthet

Läs mer: svenskakyrkan.se/dop

Vad innebär dopet?

I dopet, som är en engångshandling, tas människan upp i Guds gemenskap. Den som döps blir medlem i Svenska kyrkan.

– Det var en sån känsla! Som att Gud knackade mig på axeln, tog mig i handen och sa ”kom med mig”. Moa Enkvist Pettersson är 17 år, läser vård och älskar bilar. För två år sedan döptes hon i Svenska kyrkan.

Moa kommer gående med bestämda steg och ett stort leende. Hon är på väg från skolan i Borås för att ta bussen hem till Månstad utanför Länghem. Där bor hon sedan fem år på en gård med mamma, bonuspappa och bonussyskon.

Det var kompisarna som tjatade om att hon skulle hänga med och konfirmeras.

”Kom igen, vi gör det ihop! Det blir kul, med läger och sånt!” sa de. Moa var skeptisk.

– Jag kommer från typ världens mest okristna släkt! säger hon med ett skratt. Inte sen gammelfarmors mamma har någon varit kristen. Den traditionen kunde jag ju inte bryta.

Moa bodde tidigare i Grästorp nära Vänersborg. På lågstadiet gick hon till *Efter plugget* i kyrkans församlingshem.

– Vi gjorde läxor, fikade och så tände vi ljus, sjöng och bad en bön på slutet. Jag minns att jag tänkte ”vad är det för snubbe vi ska be till?” Men där väcktes nog min nyfikenhet.

Slakten blev nog lite chockad

När kompisarna i Länghem peppat för konfirmation ett tag, bestämde sig Moa för att hänga på.

– Slakten blev nog lite chockad och förvånad. Även mamma, men hon sa: ”Gör det om du vill”. Efter fyra-fem träffar fick jag ett jätteintresse. Det var så mycket positivt med min konfatid, samtidigt var jag lite osäker.

– Det är ju lite tabu ... Man kan ju inte säga att man är kristen – då får man en ”duktigt barn-stämpel”. När jag sa det till någon kompis kunde de säga: ”Oj, ursäkta att jag svor nyss!”

Men Moa bestämde sig.

– En gång när en person bad för mig nämnde han något väldigt speciellt, som bara jag kände till, och då blev det så tydligt att Gud finns, att han bryr sig om mig och mitt liv. Jag ringde mamma och sa att jag ville döpas.

Moa döptes sedan på Strandgården utanför

Halmstad, där konfirmanderna var på läger.

– Jag var den enda i gruppen som inte var döpt, men det gjorde ingenting. Det var en jättehäftig upplevelse!

Hennes mamma och bonuspappa var med.

– Jag hade på mig den vita kåpan, som man har när man konfirmeras. Jag hade gjort mig fin och

sminkat mig lite. Vi sjöng mina favoritsånger och bad tillsammans. De hällde upp vatten i en skål ur en fin kanna och så blötte prästen mitt huvud. Jag blev ganska rejält blöt!

– Det skulle ha varit i havet, det hade varit häftigt, men det stormade och regnade, så det fick bli inomhus. Jag hade bett en av våra unga ledare, som låg mig varmt om hjärtat, att vara min fadder och det ville hon jättegärna. Hon är speciell för mig. Nu ses vi då och då och pratar och fikar och så.

På fritiden håller Moa gärna på med bilar. Hon kör sin egen rosa EPA, en Chevrolet.

– Man kan vara en bilbrud som gillar Jesus! säger hon och skrattar. Hon funderade allvarligt på fordonslinjen på gymnasiet.

– Det är jättehäftigt med bilar. Lite som med människor faktiskt. Om något inte funkar som det ska, påverkas hela bilen. Om ena lungan är kaputt så funkar inte kroppen heller. Jag gillar att pilla i gara-

*”Inte sen min
gammelfarmors
mamma har någon
i min släkt varit
kristen.”*

Får alla döpas?

Ja, alla människor får erbjudande om dop och kyrkan tar emot barn, ungdomar och vuxna till dopundervisning.

Kan vi vara med och utforma dopgudstjänsten?

Ja! Berätta för dopprästen era tankar och önskemål om särskild musik, psalmer, faddrar eller annat.

Vad är en dopfadder?

Den som blir fadder ska själv vara döpt och får i uppdrag att vara ett stöd i livet som medmänniska och kristen.

– Bilar är lite som människor, säger Moa Enkvist Pettersson. Hon gillar att pilla i garaget med sin egen EPA Chevrolet. Foto: privat.

get – något jättedåligt kan bli suveränt. Moa är också ungdomsledare. Hon leder konfirmander och barnkörers och går en utbildning för Unga ledare inom Svenska kyrkan.

– Vi har 32 konfirmander i år, det känns som om kyrkan växer! Sen hänger jag gärna med mina kompisar, det är gott och blandat! Jag är mycket i kyrkan, i våran ungdomsgrupp i Länghem. Vi är väl 16-17 stycken som träffas på torsdagar och hittar på saker.

Älskar att jobba i vården

Till vardags läser Moa Vård- och omsorgsprogrammet i Borås. Hon är lärling och jobbar just nu inom palliativ vård, i livets slutskede. Så småningom vill hon bli operationssjuksköterska.

– Jag älskar att jobba i vården! Min mamma jobbar på röntgen och när jag var 5-6 år kunde jag redan alla ben i kroppen på latin. Ja, det låter nästan knäppt, men jag har alltid gillat sjukhus!

– Jag är också timanställd på ett äldreboende. Det finns ingen bättre känsla än att hjälpa människor med saker som jag själv tar för givet. Som att bädda ned någon riktigt skönt när de ska sova. De blir glada i hela hjärtat och tackar för att någon bryr sig. Det är fint att få sprida glädje och

Moa döptes av sin konfirmanterpräst Mikael Henning. T v hennes fader. – En jättehäftig upplevelse, säger Moa. Foto: privat.

trygghet, få folk att skratta och må bra.

– Att döpas var ett väldigt stort beslut. Jag var lite rädd för hur släkten skulle reagera. Men jag var så säker på min tro. Det här ska jag göra.

– Jag har ingen kontakt med min pappa, det har varit jobbigt, men jag är väldigt tajt med mamma och mormor och morfar. Ingen har kommit med någon negativ respons alls. Mormor brukar säga ”ska du gå och guda dig nu?” när jag ska till kyrkan, men hon säger det kärleksfullt.

Moa tycker att dopet förändrat henne.

– Det är en otrolig trygghet ... hur ska jag säga? Jag vågar vara mig själv på ett annat vis, jag vet att jag är älskad oavsett. Förr brydde jag mig om vad precis alla tyckte. Jag bryr mig inte lika mycket nu.

– Jag blev mer säker, gladare och mer stabil. Jag har en annan positivitet, har fått mer jädra anamma i kroppen!

Vad svarar du när någon frågar varför man ska döpas?

– Ja, det är en bra fråga ... Moa funderar lite.

– För att det är en väldigt bra början på att komma närmare Gud. Det är jättehäftigt grymt och man lär känna sig själv på ett helt annat sätt.

TEXT OCH BILD: CECILIA SUNDSTRÖM

Dopklänning?

Det finns inga krav på särskilda dopkläder. Många döps i en lång, vit klänning där det vita symboliserar renhet och storleken på dopklädseln att den som döps kan växa i tro. Det finns möjlighet att låna dopklänning.

Dopkalas?

I församlingshemmen finns lokaler som kan lånas eller hyras med porslin, uppläggningsfat mm. Stäm av med pastorsexpeditionen vad som finns i just ditt församlingshem.

Vad kostar doggudstjänsten?

Doggudstjänsten är alltid gratis. Präst, musiker, vaktmästare och kyrka – allt ingår.

Elias Hall och Isabelle Gustafsson var med och utformade sin dotter Elises dopgudstjänst i Töllsjö kyrka. Doppräst var Romano Scropeta.

Varmt och personligt när Elise döptes

Den 13 juni, på beräknad dag, föddes lilla Elise Hannele Hall på sjukhuset i Borås. Elias och Isabelle blev föräldrar och vardagen blev sig aldrig mera lik.

Elias från Töllsjö och Isabelle från Målsryd, har varit ett par i sex år. De träffades redan första året på gymnasiet och sedan dess har de hängt ihop.

– Vi har aldrig varit några utemänniskor, vi väljer lätt en myskväll hemma framför krogen, säger Isabelle. Det kändes väldigt naturligt med barn nu.

Elise döptes den 22 september i Töllsjö kyrka.

– Det var så fint! säger båda. Personligt, mysigt och ett härligt tillfälle för släkten att få träffa henne.

För Elias var det självklart att Elise skulle döpas, han var bestämd på den punkten.

– Alla i min familj och släkt är döpta och det var viktigt för mig, säger han. Sen när det blir dags för konfirmation och så, då får hon avgöra själv.

– Ja, vi kommer att stötta henne oavsett val i livet, tillägger Isabelle.

För henne var en namngivningsceremoni absolut ett alternativ.

– Jag är inte kristen, men har alltid tyckt det varit mysigt och så i kyrkan. Nu blev det dop och för mig betyder det främst ett väldigt fint minne.

Valet av kyrka var naturligt. Elias har vuxit upp i Töllsjö, där finns familj och släkt. Han har varit med i kyrkans barntimmar, barnkör och ungdomsgruppen. I tonåren blev han själv ledare.

Isabelle ringde församlingsexpeditionen och bokade tid. De kände sig välkomna och hade även ett dopsamtal med prästen, Romano Scropeta. Det var lättsamt

och de uppskattade att de fick komma till kyrkan och öva inför dopet.

Familjen hjälpte till att förbereda kalaset: tårta och smörgåstårter till 30-35 gäster. De dekorerade församlingshemmet och hade mycket att ordna. Elias sjöng en sång tillsammans med sin mamma Pernilla.

– Ja, några blev nog lite chockade, jag har aldrig sjungit inför folk förut, säger Elias. Men jag tänkte att ”jag får väl steppa upp lite, det är ju till min dotter!”.

Elise och gästerna fick höra *Vart du än går*, av Niklas Strömstedt. Ett personligt dop var viktigt för dem. Även Elias kusiner sjöng och hans bror och Isabelles syster läste varsin dikt. De är också faddrar till Elise.

– Flera tyckte att dopet var fint, inte alls stelt, säger Isabelle.

Just nu bor de i Dalum, flera mil från sina föräldrar, men Elias flyttar gärna tillbaka till Töllsjö så småningom.

– Vi tar en dag i taget. Nu är det inte längre vi som är prioriterade, utan hon. Det är viktigt att hon har det bra – trygghet, bra bostad, förskola ... Som väktare ser jag mycket av samhällets baksida, säger han.

Elias jobbar inne i Borås och Isabelle inom hemtjänsten i Ulricehamn. Han gör långa pass och har långa ledigheter, med tid för familjen.

– Vi försöker dela upp det praktiska så mycket som möjligt, säger Isabelle.

De konstaterar att allt nu tar mycket längre tid. All planering är nog den största förändringen med att få barn.

– Det är ansvarsfullt att vara pappa, säger Elias. Om nåt skulle gå illa är det ju inte bara jag som drabbas. Nu finns verkligen något att jobba för.

– Jag grät av lycka när hon föddes, det gjorde vi båda. Nu är vi tacksamma varje dag.

Dopet handlar om att höra ihop

Efter en sommardag full av händelser inklusive några hyss så är Emil smutsig och sotig.

– *Kom Emil så går vi och badar*, säger Alfred.

Mitt i kvälldoppet säger Emil:

– *Du och jag Alfred, det vet du.*

– *Tro jag det, du och*

jag Emil.

Så långt Astrid Lindgrens välkända ord.

Du och jag ramar in det som inte är så enkelt att sammanfatta på några rader, även om stora teologer i alla tider gett ord och tolkning åt det som händer i dopet.

Du och jag är tre korta ord av samförstånd som sätter fingret på dopets djupaste innebörd och betydelse. Dopet handlar om samhörighet. Om en sådan djup samhörighet och identifikation att Gud själv blivit människa i Jesus Kristus.

Och i dopet famnas vi av Guds nåd som bär hela livet och genom döden.

Du och jag – vi hör ihop.

Dopet är ett av kyrkans sakrament, en helig handling. Ett sakrament består av både en synlig del och en osynlig del, den synliga

delen i dopet är förstås dopvattnet. Den osynliga delen är Guds verksamhet och närvaro.

Att livet rymmer både sorg, besvikelser och krav likaväl som glädje, gåvor och förhoppningar är ganska självklart. Dopet bekräftar inte

bara det som är lätt och framgångsrikt i livet utan dopet är också ett realistiskt bekräftande av att det finns en hel del som är svårt att hantera. Både utanför och inom oss. Att då få leva i sitt dop är ett livsmönster som ger mod och kraft att stå emot och orka igenom det svåra i

livet, och att inte förvandla det ljusa i tillvaron till ytlighet. I ett evigt *Du och jag*.

Varmt välkommen att ung som gammal boka tid för dopsamtal och dopgudstjänst i någon av pastoratets tre kyrkor. Vill du ”bara” prata om dop och dopteologi, så kontakta gärna någon av pastoratets präster!

”Du och jag,
tro jag det.”

MADELEINE FORSBERG,
KYRKOHERDE I BOLLEBYGDS PASTORAT

HEJ! nr 3 2018

Hej! är en mapptidning från Svenska kyrkan. Fyra gånger per år delas den ut till alla hushåll i Bollebygds pastorat. Den finns också att hämta i kyrkor och församlingshem. Ansvarig utgivare: Kyrkoherde Madeleine Forsberg, 031-22 26 01, madeleine.forsberg@svenskakyrkan.se Omslag: Isabelle Gustafsson och Elias Hall med dottern Elise. Foto: Cecilia Sundström. Produktion: Kyrkbyrå i samarbete med Bollebygds och Kinds pastorat. Tryck: Sandstens tryckeri, 2018.

Din kyrka! Varje vecka möts människor i alla åldrar i din församling. I Bollebygds, Olsfors och Töllsjö kyrkor firar några gudstjänst tillsammans, andra sjunger i kör. I kyrkan finns tid att fika och prata, hitta egen stillhet och mycket annat. Läs mer på www.svenskakyrkan.se/bollebygd

Frågor? Har du frågor om kyrkans verksamhet? Vill du boka en vigsel eller ett dop? Söker du någon vid begravningsverksamheten? Behöver du någon att tala med? Hör av dig! Expeditionen är öppen mån-fre kl 10-12 och kl 13-15: Bollebygds Kyrkväg 1, 033-22 26 00, bollebygd.pastorat@svenskakyrkan.se

Vill du boka dop?

033-22 26 00
bollebygd.pastorat@svenskakyrkan.se

